

Перспектива

ЕНЕРГОАТОМ

Працюємо для Перемоги!

ХАЕС КННРР

№32 (1660) 11 серпня 2023 року

ДАТИ В ІСТОРІЇ ХАЕС

8 СЕРПНЯ 2004 РОКУ ДРУГИЙ МІЛЬЙОННИК ХАЕС ПОЧАВ ПРАЦЮВАТИ НА БЛАГО УКРАЇНИ

Насправді ще напередодні, 7 серпня о 22 год 33 хв, енергоблок №2 ХАЕС було підключено до об'єднаної енергосистеми України. А наступного дня ця подія збирала сотні почесних гостей та іноземних делегацій. Отож, 8 серпня і прийнято вважати днем народження другого енергоблока електростанції, який став 14-им в плеяді атомних блоків країни.

Оперативний персонал ХАЕС, який здійснював пуск 2 енергоблока. 8 серпня 2004 р.

Пуску другого енергоблока Хмельницької АЕС чекали понад 20 років. Це була непересічна та грандіозна подія для наймолодшої атомної електростанції України. Вона стала новим витком розвитку для ХАЕС, новим періодом для звершень та вдосконалень у сфері атомної енергетики. Час, коли знову зрушилося будівництво 2 енергоблока після мораторію, дав надію колективу Хмельницької АЕС на новий розвиток енергопідприємства. Його введення в дію стало колосальним внеском у майбутнє атомної енергетики. Україна добудувала новий енергоблок за власні кошти і довела, що спроможна власними силами забезпечувати будівництво надзвичайно складних об'єктів, а якісне функціонування другого мільйонника певною мірою стало еталоном для вітчизняної атомної енергетики.

Цьому передувала низка подій. У січні 1996 року, через неповних три роки після скасування мораторію на будівництво нових енергоблоків в Україні, відбулося засідання Державної приймальної комісії щодо енергоблока №2 ХАЕС, стан якого оцінили

вітчизняні фахівці. Згодом було опубліковано заяву про екологічні наслідки діяльності Хмельницької АЕС після введення в експлуатацію другого мільйонника. А 26 червня 2004 року ХАЕС отримала ліцензію на введення в експлуатацію реакторної установки енергоблока №2.

... В той погожий серпневий день було багато вітчизняних та зарубіжних гостей, багато щирих емоцій, теплих і сердечних слів на адресу колективу Хмельницької АЕС. З тих подій черпається наснага і досі. Особливо тепер, коли усі добре розуміють, що атомна енергетика – це ґрунтовний та міцний фундамент національної енергонеалежності та економіки і її обов'язково потрібно розвивати і надалі.

За ці 19 років другий енергоблок став ще сучаснішим та безпечнішим, адже було втілено чимало новітніх технологій, запроваджено низку заходів з реконструкції та модернізації Комплексної (зведеної) програми підвищення безпеки енергоблоків України. Зокрема, разом із пуском ХАЕС-2 було введено в експлуатацію автоматизо-

вану систему контролю радіаційної обстановки в зоні спостереження, впроваджено нову автоматизовану систему управління технологічними процесами, створену за найновішими технологіями на українських підприємствах. Заходи з пожежної безпеки, здійснені з урахуванням рекомендацій наукових, експлуатаційних організацій, а також МАГАТЕ, відповідають стандартам надійної експлуатації. За майже два десятиліття експлуатації другого мільйонника було здійснено переоцінку безпеки після аварії на японській «Фукусімі» та враховано багато чинників, виконання яких дало можливість ХАЕС-2 стати одним із найсучасніших світових енергоблоків. ХАЕС-2 став пілотним в Україні у дослідженні режиму добового регулювання потужності, впровадження якого необхідне в умовах перерозподілу структури енергетичної генерації та важливою передумовою для експорту електроенергії.

Варто відзначити багаторічну безпечну експлуатацію енергоблоків ХАЕС та високу кваліфікацію персоналу атомної електро-

станції. З нагоди 19-ої річниці пуску другого енергоблока колектив атомників привітав генеральний директор Хмельницької АЕС Андрій Козюра, який побажав стабільної, безаварійної роботи та якнайшвидшого початку активної фази спорудження нових енергоблоків. «Будівництво нових потужностей – це важливий компонент Енергетичної стратегії України та одна із ключових складових розвитку сучасної та безпечної атомної генерації. Це сприятиме досягненню поставлених енергетичних цілей країни, а також дасть можливість реалізувати нові соціально важливі проекти в громадах регіону розташування ХАЕС», – наголосив Андрій Козюра.

Під час війни надійна та стабільна робота другого енергоблока та Хмельницької АЕС в цілому – особливо важлива складова енергетичної безпеки України. Отож, колектив Хмельницької АЕС пише свою історію і вірить, що новий етап розвитку енергопідприємства обов'язково буде, нехай лише Україна переможе!

Тетяна Степанюк

БЛАГОДІЙНІСТЬ

ХМЕЛЬНИЦЬКІ АТОМНИКИ – ПРИЗЕРИ ВСЕУКРАЇНСЬКОГО

ТУРНІРУ З ПЛАВАННЯ «ПЛИВУ З ВІРОЮ В ЗСУ»

У ІХ Всеукраїнському турнірі з плавання на відкритій воді «Біле озеро-2023» під гаслом «Пливу з вірою в ЗСУ» спортсмени Хмельницької АЕС та плавці з міста Нетішина продемонстрували достойні результати.

Змагалися професійні плавці, напівпрофесіонали та аматори у різних вікових групах. Найкращий результат серед жінок у категорії «Мастерс» продемонструвала Анастасія Данилюк, яка посіла перше місце. З другим результатом у категорії «Пре-Мастерс» фінішувала ще одна нетішинка Ольга Чмирук. Працівниці Хмельницької АЕС Олександра Жебель та Наталія Карпенко посіли перші місця серед аматорів у своїх вікових категоріях.

Представник ХАЕС Степан Пенчук святкував перемогу у віковій категорії «65-69 років» серед

професіоналів. Достойні результати у своїх вікових групах серед аматорів також продемонстрували хмельницькі атомники: Валерій Образцов та Іван Реуцький – другі місця; Богдан Дорош та Руслан Книш – третє місце.

Серед юних плавців третє місце посів вихованець КДЮСШ ППО ХАЕС Назар Балацький.

Понад 200 учасників з різних міст України зробили благодійний внесок й долучитися до важливої справи – допомоги нашим захисникам. Спільними зусиллями – до Перемоги!

Власна інформація

Команда з Нетішина задоволена своїми результатами

В ЄДНОСТІ - НАША СИЛА!

ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА

ФАХІВЦІ ХАЕС ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-ПРАКТИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

10 років тому був створений національний природний парк «Мале Полісся», який сьогодні є окрасою та перлиною Хмельниччини. З цієї нагоди 3-4 серпня у м. Славуті відбулася Всеукраїнська науково-практична конференція «Об'єкти природно-заповідного фонду України: сучасний стан та шляхи забезпечення їхньої ефективної діяльності», організована НПП «Мале Полісся». Значення подібних заходів важко переоцінити: сьогодні особливо важлива взаємна допомога, підтримка, обмін досвідом та знаннями.

Захід зібрав науковців, лісників, екологів з Києва, Хмельницького, Кам'янця-Подільського, Шепетівки, Славуті, Нетішина та інших міст України, представників Хмельницької АЕС, аби обговорити сучасні тенденції та напрацювання в галузі природоохоронної сфери. Співорганізаторами конференції виступили Міністерство освіти і науки України, Національна академія наук України, Державне

досвід у впровадженні природоохоронних заходів, рекомендацій, менеджмент-планів; еколого-освітньої, туристично-рекреаційної діяльності на території природно-заповідного фонду; теоретичних та практичних засад мобілізації і збереження фіторесурсів. Усі ці теми висвітлили у пленарних доповідях зареєстровані учасники-науковці в режимі офлайн та онлайн.

Під час дводенних заходів з нагоди ювілею національного парку його працівниками для гостей та учасників було організовано екскурсію територією філії Славутського лісового господарства, екологічними стежками парку, де усі мали змогу помилуватися красою заповідних місць, серед яких – славнозвісні Голубі озера, Святе озеро, гідрологічний заказник «Михельський».

Немає сумніву, що національний природний парк «Мале Полісся» є вагомим для Хмельниччини. Уся його територія входить до зони спостереження ХАЕС. Це певною мірою накладає ще більшу відповідальність на колектив електростанції за безпечну експлуатацію діючих енергоблоків. Стан навколишнього середовища в районі розташування ХАЕС перебуває під пильним наглядом фахівців-екологів: природоохоронна діяльність на атомній електростанції суворо відповідає вимогам екологічного законодавства України. Показовим є те, що за період функціонування ХАЕС не зафіксовано негативного впливу на довкілля, адже поряд з атомною станцією гармонійно співіснують флора та фауна.

Попри важкий воєнний час сьогодні кожен, хто стоїть на варті охорони навколишнього середовища, докладає максимум зусиль для збереження мальовничого багатства України для наступних поколінь, тримає стрій екологічного фронту.

Тетяна Степанюк

Грамотою Хмельницької АЕС нагороджена Марина Цибуля (зліва)

агентство лісових ресурсів України та низка інших наукових установ нашої країни. Вітальні слова на адресу ювілярів звучали від директора НПП «Мале Полісся» Андрія Сасюка, представників Хмельницької ОВА, Хмельницької атомної електростанції, очільників лісгосподарських підприємств та профільних навчальних установ. З нагоди урочистої події грамотами від Хмельницької АЕС були нагороджені Марина Цибуля та Олександр Мнюх, наукові співробітники НПП «Мале Полісся».

На конференції було обговорено головні наукові напрями, які стосувалися особливостей функціонування, проблем та перспектив розвитку мережі природно-заповідного фонду України; організації наукових досліджень на території об'єктів природно-заповідного фонду;

8 СЕРПНЯ 1984 РОКУ НЕТІШИН СТАВ МІСТОМ

Сьогодні Нетішин є молодим, охайним волинським містом на півночі Хмельницької області. Споглядаючи його квітучі чисті вулиці, багатоповерхові будинки, різноманітні заклади й насамперед головний промисловий об'єкт — Хмельницьку атомну електростанцію, важко уявити, що все це з'явилося зовсім недавно.

Свою назвою сучасний Нетішин завдячує селу-попереднику, яке в історичних документах уперше з'явилося під 30 січня 1542 р. у зв'язку з маєтковими справами в родині князів Острозьких. Історичний шлях цього поселення був доволі непростим: роки лихоліття та занепаду, часи відродження, буремні випробування першої половини ХХ століття... Кардинальні зміни в долю волинського, саме волинського, а не подільського, села принесли 70-ті роки минулого століття, коли тут розпочали зводити згаданого енергетичного гіганта.

Село зростало, з'являлися нові об'єкти житла та іншої потрібної інфраструктури. З часом постало питання про приєднання до Нетішина сусіднього села Солов'я. Разом із тим, на порядок денний вийшла й необхідність надати Нетішину статус селища міського типу.

Виконавчий комітет Хмельницької обласної ради народних депутатів своїм рішенням від 10 липня 1980 р. об'єднав Нетішин і Солов'є в населений пункт Нетішин і змінив його адміністративний статус: «1. Об'єднати населені пункти Солов'є і Нетішин в один населений пункт Нетішин. 2. Вилучити з облікових даних населений пункт Солов'є Нетішинської сільської ради народних депутатів. 3. Віднести с. Нетішин до категорії селищ міського типу».

Невдовзі повідомлення про це рішення з'явилося у відомостях Верховної Ради від 5 серпня 1980 року: «Виконавчий комітет Хмельницької обласної ради народних депутатів

рішенням від 10 липня 1980 року в Славутському районі об'єднав села Нетішин і Солов'є Нетішинської сільради в одне село Нетішин і відніс його до категорії селищ міського типу, селищу ради найменував Нетішинською».

Через чотири роки президія Верховної Ради своїм Указом від 8 серпня 1984 р. надала Нетішину статус міста районного підпорядкування. В документі про це зазначено так: «Віднести селище міського типу Нетішин Славутського району Хмельницької області до категорії міст районного підпорядкування».

На початку 1990-х виникає думка і водночас нагальна потреба в черговий раз змінити статус Нетішина – цього разу на місто обласного підпорядкування. Разом із тим, у 1990 році Україна проголошує суверенітет, а 24 серпня 1991 року стає незалежною державою. Невдовзі, 21 жовтня 1993 р., Верховна Рада України ухвалила: «Віднести місто Нетішин Славутського району Хмельницької області до категорії міст обласного підпорядкування».

На сьогодні, відповідно до нового адміністративного поділу, місто Нетішин, а також села Старий і Новий Кривин, що разом складають Нетішинську МТГ, входять до Шепетівського району Хмельницької області.

Тарас Вихованець, науковий співробітник Нетішинського краєзнавчого музею

ВОЛОНТЕРСТВО

ГО «ЕНЕРГІЯ НАШИХ СЕРДЕЦЬ»: МАЙЖЕ 36 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ АТОМНИКИ СПРЯМУВАЛИ НА ДОПОМОГУ ЗСУ

Громадська організація «Енергія наших сердець» – дієвий стартап атомників Хмельницької АЕС, спрямований на допомогу українським військовим. Активісти ГО спільно з волонтерською групою ХАЕС щодня опрацьовують нагальні листи, звернення та визначають пріоритетні напрямки допомоги фронту та прифронтовим територіям. Насамперед відстежують потреби захисників з числа працівників Хмельницької АЕС та членів їхніх родин.

З 21 березня по 31 липня цього року атомники для ГО «Енергія наших сердець» перерахували 35 699 114,18 грн для організації цільової допомоги Силам оборони України (див. інфографіку). Зокрема, 22 989 114,18 грн – перерахував колектив ХАЕС та 12 710 000 грн – ППО ДП «НАЕК «Енергоатом». Благодійні кошти були раціонально використані на підтримку Збройних сил України та допомогу постраждалим від війни українцям.

За п'ять місяців роботи громадської організації на потреби оборонців було законтрактовано обладнання на майже 28 млн грн. Було придбано 7 автомобілів, 75 квадрокоптерів, 53 тепловізори, 64 радіостанції, 42 прилади нічного бачення та ін.

В обпаленій війною Україні чужої біди не може бути. Волонтери ГО «Енергія наших сердець» об'єднують працівників Хмельницької атомної електростанції навколо допомоги внутрішньо переміщеним особам, які знайшли прихисток у населених пунктах зони спостереження ХАЕС. Зокрема, для ВПО було передано 2100 продуктивних наборів. Нетішинських атомників не залишило байдужими й звернення херсонців, які з-поміж іншого потребували питної води. Відтак жителям Херсонщини, постраждалим унаслідок підриву Каховської ГЕС, було надано допомогу на суму 668 915 грн.

Завдяки злагодженим діям робочої групи ВП ХАЕС зі співпраці з волонтерами та ГО «Енергія наших сердець» допомогу військовим було придбано оперативним та згідно з чинним законодавством України, що дає змогу швидко передати її на потреби конкретних підрозділів Сил оборони України! Спільними зусиллями – до Перемоги!

Лариса Власюк

ПРАЦІВНИКИ ХМЕЛЬНИЦЬКОЇ АЕС
3 28 ЛЮТОГО 2022 РОКУ ПЕРЕРАХУВАЛИ
ВЛАСНІ КОШТИ У СУМІ
187 352 779,12 ГРН*
НА ПІДТРИМКУ
СИЛ ОБОРОНИ УКРАЇНИ!

ПЕРШИЙ ПЛАТІЖ БУЛО ЗДІЙСНЕНО 28 ЛЮТОГО 2022 РОКУ!
ВСЬОГО ЗА 2022 РІК ПЕРЕРАХОВАНО 124 996 754,26 ГРН!
ЗА 1-ШЕ ПІВРІЧЧЯ 2023 РОКУ - 54 231 599,30 ГРН
У ЛИПНІ 2023 РОКУ - 8 124 425,56 ГРН

* У Т.Ч. ГО «ЕНЕРГІЯ НАШИХ СЕРДЕЦЬ» - 22 989 114,18 ГРН
МЕДИКАМ ЧЕРЕЗ «ЧЕРВОНИЙ ХРЕСТ» - 14 568,10 ГРН

ЗБІР КОШТІВ ПРОДОВЖУЄМО!
СЛАВА УКРАЇНІ!!! ГЕРОЯМ СЛАВА!!!

Звіт за період
з 21.03.2023 по 31.07.2023 року

АТОМНИКАМИ ДЛЯ ГО «ЕНЕРГІЯ НАШИХ СЕРДЕЦЬ» було ПЕРЕРАХОВАНО
35 699 114,18 грн,
з них колективом ХАЕС - **22 989 114,18** грн
та **12 710 000,00** грн – ППО ДП «НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ».
Законтрактовано спільно на підтримку ЗСУ для закупівлі необхідного -
27 750 096,09 грн

ЗАКОНТРАКТОВАНО ДЛЯ ЗСУ

7 АВТОМОБІЛІВ	1 СЕРІЙНИЙ ПРОЕКТОР	5 ПРИБІРІВ ТА СКАНЕРІВ
75 КВАДРОКОПТЕРІВ	15 НОУТБУКІВ	4 МЕТЕОСТАНЦІЇ
53 ТЕПЛОВІЗОРИ	3 GPS-НАВИГАТОРИ	16 НАТРУЛЬОВИХ НЕБОРЕКРЕТОРІВ ТА КАМЕР GoPro
64 РАДІОСТАНЦІЇ ТА ЗАСОБИ ЗВ'ЯЗКУ	67 ПЕДАЛИ ТА ЗАПАСНІ ЧАСТИНИ ДО КВАДРОКОПТЕРІВ РАДІОСТАНЦІЙ, GPS-НАВИГАТОРІВ ТА ОБОЇ	4 БЕНЗОПІЛКИ
19 ТЕРМІНАЛІВ STARLINK	9 СПЕЦІАЛЬНИХ КОМПЛЕКТІВ ДЛЯ РОЗМОНТУВАННЯ	5 ГЕНЕРАТОРІВ
17 ДАЛЕКОМІВ ТА ВІДЕОКАМЕР	100 ТУРНИКЕТІВ	ЛІКАРСЬКІ ПРЕПАРАТИ ТА ОБЛАДНАННЯ НА СУМУ 102 008,94 ГРН
42 ПРИЛАДИ НІЧНОГО БАЧЕННЯ	54 ГРІВЕЯ І ШВИ	ШТУЦЕРІ (ПЕРЕЛІДНИКИ НА МІННО) - 1000 ШТ.
11 ЗАРЯДНІХ СТАНЦІЙ	38 ПЛАНШЕТІВ	ІНСТРУМЕНТИ НА СУМУ 518 627,00 ГРН

2100 ПРОДУКТИВНИХ НАБОРІВ ДЛЯ ВНУТРІШНЬО ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ

КОМП'ЮТЕРНА ТЕХНІКА НА СУМУ 402 650,00 ГРН;
ТРИНОГА ДЛЯ КУЛЕМЕТІВ - 2 ШТ (ЦІО 004,00 ГРН);
АКТИВНІ НАВУШНИКИ З КРИПЛЕННЯМ - 17 ШТ (78 846,00 ГРН)

ДОПОМОГА ХЕРСОНЩИНИ НА СУМУ 668 915,00;
- МОТОПОМПИ, КОМБІНЕЗОНИ, ЧОБОТИ, ПИТНА ВОДА;
- СМІНШІ ДЛЯ ВОДИ ОБ'ЄМОМ 2000 ЛІТРІВ - 25 ШТ.

МИ РАЗОМ НАБЛИЖАЄМО ПЕРЕМОГУ НАШОЇ УКРАЇНИ!

ЛЮДИ АТОМА

ВІД ОПЕРАТОРА – ДО НАЧАЛЬНИКА ЗМІНИ ХАЕС

Кабінет начальника зміни електростанції Хмельницької АЕС, де зараз трудиться Сергій Бродський, не займає великої території, тут розташовано лише те, що потрібно для виконання виробничих обов'язків. На моніторі комп'ютера відображені основні показники роботи діючих енергоблоків. Часто про себе нагадує телефон, бо постійно надходить нагальна інформація від оперативного персоналу різних служб.

Робочі будні начальника зміни ХАЕС Сергія Бродського

Начальник зміни станції – надзвичайно відповідальна особа, адже здійснює загальне адміністративно-технічне та оперативне керівництво експлуатацією атомної електростанції, забезпечує надійну, безпечну й економічну роботу устаткування, виконання графіків електричного та теплового навантажень, дотримання рівня встановленої кількості та якості електричної і теплової енергії, підвищення економічної ефективності атомної електростанції.

На начальника зміни АЕС також покладена відповідальність за проведення перемикання в електричних і технологічних схемах атомної електростанції, контроль виконання графіків профілактичних оглядів устаткування, систем регулювання, за своєчасність пуску та зупинки основного та допоміжного устаткування, зміни режимів його роботи, підготовки і виведення в ремонт та введення в експлуатацію після ремонту.

У разі порушення режиму роботи устаткування, в аварійних ситуаціях, пожежах начальник зміни станції бере на себе керівництво над їхньою локалізацією та ліквідацією, вживає заходів щодо забезпечення безпеки персоналу, збереження устаткування. За технологічними параметрами роботи основного обладнання Хмельницької АЕС стежить оперативний персонал, який всю інформацію передає начальнику зміни електростанції. Від його компетентності, можливості оперативного прийняття рішень залежить безпека енергетичного об'єкта. Не випадково таку посаду довіряють лише підготовленим працівникам, які пройшли своєрідну технічну ієрархію і мають ліцензії на виконання своїх професійних обов'язків. Крім цього, жодне аварійне чи протипожежне тренування не обходиться без участі оперативного персоналу, де всю відповідальність за його дії бере на себе начальник зміни АЕС.

Це так лаконічно можна розповісти про основні напрямки роботи Сергія Бродського. А якщо описати все, то вийде солідний том з технічною інформацією, бо начальник зміни електростанції завжди повинен бути в курсі технологічних показників основного обладнання. Всю інформацію він одержує від колег-оперативників, які контролюють роботу безпосередньо у підрозділах.

На Хмельницьку АЕС Сергій Бродський прийшов у 1997 році після закінчення Севастопольського профільного університету. Спочатку обіймав посаду оператора реакторного відділення. Потім довів, що «виріс» до рівня провідного інженера з управління реактором, згодом став начальником зміни реакторного цеху. Вже дванадцять років Сергій Анатолійович працює начальником зміни електростанції. Його виробнича біографія багато в чому подібна до інших колег, які стали на шлях забезпечення надійної та безпечної роботи Хмельницької АЕС. Тут мірило одне – професійний досвід та компетентність. А оперативний персонал інколи жартома назива-

ють «вічними студентами», бо потрібно постійно навчатись та здавати іспити. Крім цього, мати ще й відповідну ліцензію на виконання важливих виробничих завдань.

Сергій Анатолійович виріс у сім'ї, де всі розумілись на різних енергетичних технологіях. Його тато, Анатолій Петрович, працював у МУ-13, а мама – Людмила Василівна – викладала в Нетішинському професійно-технічному училищі електротехніку. Під час навчання у школі Сергій Бродський вникав у премудрості фотоспери, електроніки, відвідуючи різні гуртки. Немає сумніву, що саме це визначило його фахову стежину. А про те, що він не помилився, свідчить факт участі за направленням університету в розробці на технологічній базі компанії Siemens програмного забезпечення для навчальних центрів німецьких АЕС.

Практичний та життєвий досвід Сергія Бродського, безперечно, стає у пригоді під час виховання дітей. Його донька Дарина є студенткою Київського політеху, а старшокласник Дмитро також має інтерес до атомної енергетики. Показовим є те, що брат Сергія Анатолійовича Андрій зараз очолює зміну турбінного цеху.

Щоразу під час роботи Сергій Бродський переконується, що культурі безпеки в колективі атомників приділяється надзвичайна увага. А її підтримують досвідчені працівники. Саме вони забезпечують надійну роботу обладнання, створюють атмосферу впевненості і довіри до атомної енергетики. Сергій Анатолійович майбутнє атомної енергетики бачить у збереженні потенціалу інтелектуальної і робочої еліти країни, щоб підтримувати галузь, де зосереджені передові технології. Як відомо, атомна енергетика фактично витягнула на своїх плечах економіку країни. А сьогодні, в умовах агресії росії, це є дуже актуальним.

Успішність роботи працівників Хмельницької АЕС багато в чому залежить не тільки від інтелектуального рівня, а й від позитивних емоцій, які здатна забезпечити сім'я та родина. Тут головне – спільні захоплення. Вже стало доброю традицією у Бродських влаштовувати різні подорожі до красивих місць нашої країни.

Олександр Шустерук
Фото автора

ОСОБИСТОСТІ

ЖИТТЯ ПОВЕЛО ТРЕНЕРСЬКОЮ СТЕЖИНОЮ

Тренер Нетішинської КДЮСШ Леонід Коробчук зустрів своє шестидесятиліття. Все свідоме життя він присвятив розвитку фізкультури та спорту, вихованню молоді.

Дитинство і юність Леонід Коробчук провів у рідному селі Малий Скнит, що на Славутчині. Тут закінчив восьмирічку. Був активним і кмітливим. Обожнював футбол, яким жило шкільне подвір'я. Мав схильність до комбінаційної гри. За вірець не лише на спортмайданчику, а й у житті, йому стали викладачі фізвиховання Геннадій Мельник та Петро Коберник. Вони вплинули на його рішення стати педагогом. Після закінчення восьмирічки Леонід продовжив навчання у Ганнопільській середній школі, де доля звела його з вчителем фізкультури та військової справи Василем Шевчуком. Зважаючи на успіхи Леоніда на біговій доріжці та футбольному полі, останній порадив йому неодмінно продовжити спортивну стежу.

Після випускного Леонід навчався в обласній школі ДТСААФ, отримав права водія категорії «А», «В» та «С». Згодом служив у армії, відзначався на змаганнях різного роду. Після звільнення у запас Коробчук став студентом Кам'янець-Подільського педінституту. Отримавши кваліфікацію вчителя фізичного виховання, Леонід почав викладати свій предмет та військову підготовку в Головлівській середній школі. Популярністю користувалася організована ним секція футболу. Далі у професійній біографії стало рідне село Малий Скнит, де він працював вчителем фізвиховання, був організатором низки спортивних та туристичних гуртків. За два роки колектив школи піднявся з 18-ої позиції за спортивними здобутками на першу у Славутському районі. Вихованець Леоніда Григоровича Сергій Климчук став чемпіоном Хмельниччини зі

штовхання ядра і потрапив у збірну України. Талант педагога розкрився після переходу Леоніда у Нетішинську ЗОШ №1. На новій роботі Леонід Коробчук організував шкільну футбольну команду, яка згодом стала кращою у Нетішині, демонструючи ди-

Тренер КДЮСШ Леонід Коробчук з вихованцями

намичний і прогресивний футбол. Сам тренер став помітною фігурою у спортивному житті міста. Згодом у 2003 році його запросили на тренерську посаду Комплексної дитячо-юнацької спортивної школи профспілкової організації Хмельницької АЕС. Її директор Валерій Кравчук, старший тренер закладу Володимир Моцюк помітили постійне зростання тих вихованців, які потрапляють під крило Леоніда Григоровича.

Результати також не забарились. У 2006 році його вихованці стали чемпіонами України у змаганнях на приз «Шкіряний м'яч». Особливо відзначились такі юні футболісти, як Андрій Піщевський, Ярослав Сиваківський, Олександр Загрий, Сергій Мазур, Роман Пінчук, Віктор Павлов. Восени того ж року команда взяла участь у міжнародному турнірі у Ліоні (Франція). Серед команд-учасниць з 32 країн Європи нетішинці пробилися у десятку. Наступного року вихо-

Литві, Болгарії, Польщі та Франції.

Вихованці подорослішали і нині захищають прапори різних футбольних клубів України та Європи. Андрій Піщевський грає за польську команду «Гутнік». Нині у місті започатковано турнір на честь Андрія, який є його спонсором і натхненником. Павло Гордійчук та Станіслав Штаненко виступають за «Оболонь» (Київ) та «Ворсклу» (Полтава).

У футбольних академіях вчиться немало вихованців Леоніда Григоровича. Дмитро Толстяк – студент Львівської футбольної академії «Карпати», Ілля Пацаловський, Богдан Карпенко, Віталій Приходько навчаються в школі Беланова-Блохіна (м. Вінниця).

Він став гідним представником нетішинського спорту в місті, на обласному та навіть міждержавному рівнях. Команди під його наставництвом виступали на міжнародних турнірах у Австрії, Болгарії, Литві, Польщі. І відгуки колег звідусіль – доброзичливі та позитивні. За останні роки Леоніда Григоровича втретє визнають кращим дитячим футбольним тренером Хмельницької області. Леонід Коробчук – стипендіат міського голови за високі досягнення у розвитку дитячого футболу в м. Нетішині. Відзначений численними грамотами, подяками та іншими нагородами. Нині – це успішний футбольний дитячий тренер, суддя II категорії та спеціаліст I категорії.

Ювіляру є нагода гордитись не тільки досягненнями своїх вихованців. Він разом із дружиною Людмилою виховали двох дітей – Артура та Ольгу. А тепер подружжя радіє онукам. Для рідних Леонід Коробчук є завжди прикладом цілеспрямованості, наполегливості та найкращих людських чеснот. А у спорті – сила!

Петро Шелепало, член НСЖУ

«Намбер ван» – гора Піп Іван

МАЛЬОВНИЧА УКРАЇНА

Перше моє сходження на одну із гірських вершин України відбулось у віці 1,7 року. Батько посадив у спеціальний рюкзак і виніс на 1239-метрову Дімержі. Згодом історія повторювалась не раз, бо це сімейна традиція – дертися на гору. До останнього часу не було такого сезону, щоби хоч раз на рік не відбулось побачення з горами. І коли надійшла звістка, що є можливість підкорити Чорногору (Піп Іван – 2020 м), я загорілась цією подорожжю.

Вперше на гору із закинутою обсерваторією на вершині я потрапила у 2013 році. Того року з Нетішина їхала група з трьох десятків туристів, серед яких майже третину складали дітлахи. Нам було комфортно, бо дорослі опікувались своїми чадами та закликали до наполегливого здійснення своєї мети. Пригадую, щораз питала у батька, чи ще далеко, а він відповідав – «триста метрів». І так через кожні десять хвилин. Було радісно на горі з Ковалінськими, Подколзніми та іншими першопідкорювачами фотографуватись біля будівлі Білого слона.

Тришки про місце стоянки. Ми традиційно зупиняємось «У Тараса», поруч із гірською річкою, яка шумить вдень і вночі. Хоча Дземброня лежить вдалині від великих доріг, у селі бували Леся Українка і Василь Стефаник. Подейкують, ніби атмосфера саме цього села надихнула Сергія Параджанова зняти «Тіні забутих предків» — хоча зйомки проходили не тут, а у Верховині та Криворівні.

Прямою дорогою відстань до Чорногори із Дземброні різними маршрутами складає від 10 до 13 кілометрів. Ніби й недалеко. От тільки слід врахувати, що перепад висот складає 1230 метрів, дорога лісом і схилами густо встелена слаником (кедрові кущі), продертість через який надто проблематично, якщо немає протоптаної доріжки.

Перша зупинка – біля так званого водопою. Тут смачна холодна вода, яку хочеться пити

Нетішинці під час сходження на гору

Наступного 2014 року було чимало знайомих облич, але були й нові прихильники туризму. Ми співали гімн і давали собі слово, що це сходження на Чорногору не останнє. Тож слова варто дотримуватись.

Дорога з Нетішина до Дземброні, звідки здійснюється сходження, не близька. Крім 14 місцевих туристів на чолі із незмінним кормчим Людмилою Михайлівною Малько, ми підібрали на останньому етапі кілька чоловіків, що їхали з Києва: одні навчаються, інші працюють, але такі сходження для них є справою честі. Розташували намети, члени групи почали готуватись до сходження. Надійшла команда вийти наступного дня о восьмій ранку. Нечасто виходить, щоб все було точно за розкладом. Хвилин двадцять дефіцитного часу ми такі «захопили».

після півторагодинного підйому. Наступна – водоспад. Мальовниче місце із каскадом водоспадів, найбільший з яких – десять метрів. Тут наші сміливці зазвичай купаються, аби отримати поштовх бадьорості перед марш-кидком до Вухатого Каменю. Це тяжка туристична робота – йдеш-йдеш, а кінця-краю не бачиш. На висоті 1864 метри потрапляєш у інше царство: відкривається надзвичайний краєвид на Чорногорський хребет. Нас зустрів шалений холодний вітер, хмари, що переповзали через вершини і погрожували вибухнути зливою. Та погода сприяла нам. З Вухатого Каменю до Попа Івана рукою подати: через кожні десять хвилин питаєш себе, коли завершаться ті триста метрів, що про них щось знає батько.

Близько третьої години дня ми всі зібрались на вершині. Кожен міг сказати собі: я це зробив! Перекусили, сфотографувались із прапором Атомпрофспілки, підняттям якої ми ходимо котрий рік. Я була надзвичайно задоволена, що пройшла цей шлях заново. Сподіваюсь, не востаннє. Муки спуску в базовий табір описувати не варто. Це можна лише відчувати. Надто пораділа, що зі мною пройшли цей шлях батьки. Переконалась, що так звані пенсіонери ще годні дати нам, молодим, фору. Багато

Людмила Малько, колишня працівниця ХАЕС, тепер наставниця молодого покоління

років демонструють клас Маргарита Володимирівна Соловійова, яка йшла на гору з дочкою Олесєю, Віра Іванівна Волощук із внуком Михайлом, ради якого і погодилась на чергове випробування, Микола Осипович Суховерський та Петро Йосипович Свічай, моя тітка Ніла, яка загорілась горами після минулорічного сходження на Говерлу і «потягнула» цього ж доньку Олю із зятем Іваном. А ще здолали себе і власні перестороги Надія Іванівна Волкова, Ірина Валентинівна Бондарчук, Людмила Валентинівна Пугачевська. Особливі слова хочу сказати на адресу керівника групи Людмили Михайлівни Малько. Вона – мотор і головна діюча особа усіх сходжень. Не випадково онуки цієї надзвичайної жінки – Настя, Богдана і Поліна – є постійними незмінними учасниками здолання гірських вершин. Їхня бабуся (не повертається язик так назвати нашу керівницю) має у послужному списку понад 90 сходжень на гірські вершини. Сподіваюсь соту її висоту подолати разом із цією надзвичайною жінкою.

Надія Гусарова
Фото автора та Віктора Гусарова

ЗДОРОВ'Я

ТУБЕРКУЛЬОЗ ТА ЙОГО ПРОФІЛАКТИКА

Війна призводить до погіршення епідеміологічної ситуації з інфекційних хвороб, і туберкульоз не є винятком. Сьогодні в Україні занадто багато факторів ризику, що призводять до зниження імунітету людей. Тому кожен з нас став ще більш вразливим перед невидимим світом мікобактерій.

За 6 місяців 2023 року на Хмельниччині виявлено 231 випадок туберкульозу, 2 з них – у дітей. За аналогічний період минулого року сухоти діагностували у 152 осіб. У Нетішині за 6 місяців 2023 року виявлено 3 випадки туберкульозу в дорослих осіб, за аналогічний період минулого року випадки туберкульозу в місті не були зареєстровані.

Щоб розпізнати проблеми зі здоров'ям вчасно, потрібно звертати увагу на перші «сигнали» організму, що можуть свідчити про туберкульоз.

Симптоми туберкульозу:

- періодичний кашель понад 2 тижні, як правило з мокротинням;
 - зазвичай – незначний підйом температури тіла до 37-37,2°C, при важких формах – виражена лихоманка;
 - зниження працездатності, загальна втомлюваність;
 - підвищена пітливість вночі;
 - зниження маси тіла без «визначеної» причини;
 - задишка (утруднене та прискорене дихання);
 - кровохаркання (спостерігається при важких поширених формах туберкульозу із значним ураженням легеневої тканини).
- Якщо ви помітили в себе хоча б один з них, зверніться до лікаря.
- Чим раніше виявлено туберкульоз, тим краще він піддається лікуванню!

Наталія Кравчук,
завідувачка Нетішинського відділення
Хмельницького обласного центру контролю
та профілактики хвороб МОЗ України

Станція зарядки електромобілів відновила роботу!

Автопарковка ВП ХАЕС! 8 грн/кВт!

Завантажуй додаток для комфортного сервісу!

Контакт-центр
+38(098)242 74 39

Радіаційний стан навколо Хмельницької АЕС за період з 31 липня по 7 серпня 2023 року

Гамма-фон:

- м. Нетішин - 0,101 мкЗв/год
- м. Острог - 0,102 мкЗв/год
- м. Славути - 0,103 мкЗв/год
- с. Межиріч - 0,098 мкЗв/год
- с. Старий Кривин - 0,099 мкЗв/год
- с. Білотин - 0,098 мкЗв/год
- с.мт Мізоч - 0,100 мкЗв/год

Радіаційний, екологічний та протипожежний стан на промисловому майданчику та у прилеглих регіонах знаходиться на рівні, відповідному нормальній експлуатації енергоблоків, і не перевищує природних фонових значень.

АТОМ RACE 19/08

Детально:
068 007 14 36 Євгеній
067 388 16 46 Вікторія

Оголошення

13 серпня 2023 року, у секторі №1 водойми-охолоджувача ХАЕС, відбудуться благодійні змагання з лову хижої риби спіннігом з човна на кубок «Клубу рибалок-аматорів ВП ХАЕС», приурочені до Дня Незалежності України.

Усі зібрані кошти будуть використані на закупівлю технічних засобів для Збройних сил України.

Довідки за тел.: 067-383-37-72 (Сергій Онишук).

Перспектива

ЗАСНОВНИКИ:

адміністрація та трудовий колектив ВП «Хмельницька АЕС» ДП «НАЕК «Енергоатом»

Газета заснована у 1991 році
Свідectво про реєстрацію періодичного видання Серія ХЦ № 200 від 25 жовтня 1994 р.

Головний редактор **Тетяна Степанюк**, тел.: 6-37-84
Редактор **Лариса Власюк**, тел.: 6-37-85
Кореспондент **Олександр Шустерук**, тел.: 6-37-86;
E-mail: stepanyuk.tetiana@khnpp.atom.gov.ua

Газету зверстано у ДОД ЦГЗ ВП ХАЕС.
Віддруковано у видавництві ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ», м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел/ф.: (044) 581-68-15. Тираж 1000 екз. Зам. 2741
Розповсюджується безкоштовно

